

PARANTEZ

KÜLTÜR - SANAT - EDEBİYAT

Ömer Efe ÖZTÜRK GELECEKTEKİ BEN

Şu an dokuz yaşındayım, yıl 2020. Bu yıl yaşadıklarımı unutmuyayım diye yazıyorum mektubumu. Çünkü insanoğlu çabuk unuttur. Ama ben çocukluğumda yaşadığım bu günleri unutmak istemiyorum.

Bu yıl ülkemizde çok büyük felaketler yaşandı. Depremler oldu, seller yaşandı. Bizler hepsine üzüldük tabi. Ama nihayetinde hepsi belirli bir bölgeyi etkiledi. Belli sayıda insan zarar gördü.

Ben hastalıkların sadece insanın kendisini etkilediğini zannederdim. Bu yıl bir de "Pandemi" diye bir kelime öğrendim. Meğer bazı hastalıklar çok sayıda insanı etkilemiş. Çok sayıda insan ne demek, tüm ülkemizi hatta tüm Dünya'yı sardı hastalık.

Hepimiz maskeler taktık, maske olmadan dışarı çıkamaz olduk. Zaten dışarı da çıkmadık ya... Dışarıda oynayamadık. Arkadaşlarımızı neredeyse unuttuk. Arkabalarımız, tanıdıklarımız uğramaz oldu. Okullarımız bile kapandı. Bilgisayar başlarında ders yaptık.

Bazı faydaları olmadı da değil ama. Mesela temizliğin ne kadar önemli olduğunu anladık. Sık sık ellerimizi yıkar olduk. Hastalıklara karşı daha dirençli olabilmek için beslenmemizin önemini daha iyi kavradık. Umarım bir an önce bu durumdan kurtuluruz.

İnşallah gelecekte bu mektubu okuduğumda tüm hayallerimi gerçekleştirmiş olurum. Bu mektubu okullarda çocuklara ders anlatan bir öğretmen olarak okurum.

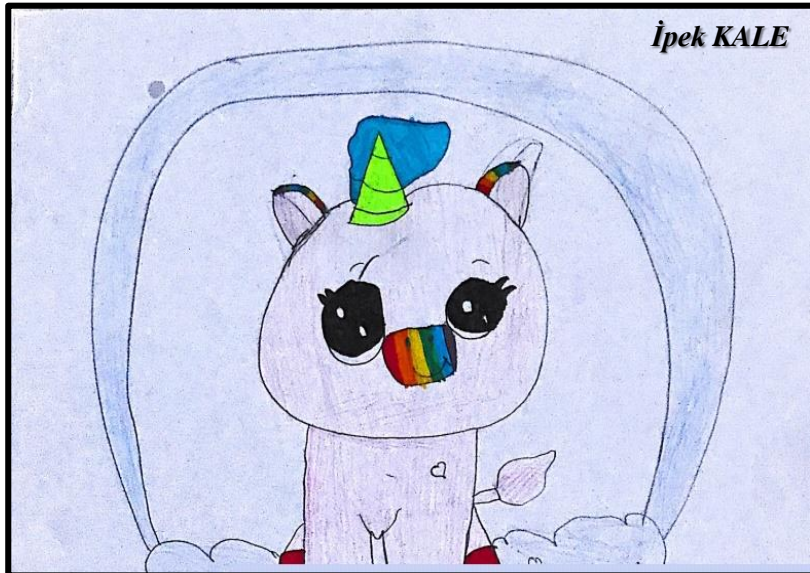
Ebrar Cemre SOLUK ARTIK YALNIZ DEĞİLİM

Tam beş gün önceydi. Barınak görevlileri, yeşil küçük bir kamyonetle geldiler. Biz kardeşlerimizle saklandık. Annemizi yakalayıp, bir kamyonete bindirdiler. Kamyonetin arkasından çok havladık.

Babam bizi üst üste yığılmış bir sürü tahta yığınının arasına götürdü. Babamız her akşam gelip kontrol ediyordu fakat tahtaların arası çok soğuktu. Bir kardeşimize araba çarptı. Başında bekleyip onu kokladık, havladık ama bir türlü uyanmadı. Başka insanlarda yaralı kardeşimizi yerden kaldırıp götürdüler. Biz çok üzüldük ama yapacak bir şey yoktu, artık başımızın çaresine bakmalıydık. Bir gün iki erkek çocuk geldi. Biz kardeşlerimizle saklandık. Karnımız çok acıkmıştı. Bize yemek getirmişlerdi. Bizde yemeğin kokusunu alıp dayanamayıp yemek için dışarı çıktık. Meğer bu bir tuzakmış, hepimiz kaçıştık. Sırayla üç kardeşimi yakalayıp eski bir bavula soktular. Ben tek başıma kaçıp saklanmıştım. O gece kardeşlerimde gidince yalnız kaldım ve korkup sabaha kadar havladım.

Sabah küçük bir kız yanıma geldi. Bana yiyecek getirmişti. Ben yine korktum bu defa hemen çıkmadım. Kız yemeği bırakıp uzaklaştı. Bende çıkıp bir güzel karnımı doyurdum. Sonra kokusunu takip ettim ve evinin önüne gidip biraz daha havlayarak yemek istedim. Kız bu defa bana su getirmişti. Bu kez beni sevmesine izin verdim. Artık yalnız değildim. Güvendiğim şirin bir arkadaşım oldu. Havladığımda yanıma gelip yemek getiriyor bazen de benimle oynuyordu.

İpek KALE

Belinay KIYAK ESKİ OYUNLAR

Ne kadar güzelmiş,
Annemin, babamın oynadığı oyunlar.
Saklambaç, körebe, seksek...
Hepsi çok güzelmiş...

Şimdikiler öyle mi?
Bilgisayar başında oynuyorlar,
Oysa dışarda oynamak varken,
Ne kadar güzelmiş eski oyunlar...

Çok zevkliymiş, annem söylüyor.
Hiç eve girmek istemezmiş,
Hep oynamak istermiş,
Babam söylüyor...

Çelik çomak oynamış babam,
Annem seksek.
Şimdi bilgisayar başında oynuyoruz,
Çok güzelmiş eski oyunlar...

Buket Su UÇA AĞAÇ

Bir fidan dikiyorum;
Gelecekte bir ağacım olsun diye.
Bir yağmur bekliyorum;
Fidanıma can versin diye.
Bir Güneş bekliyorum;
Ağacımı büyütsün diye.
Bir hayal kuruyorum;
Gelecekte çocuklar,
Ağacımın gölgesinde oynasınlar diye.

Mehmet Muzaffer UNAN ŞAKİRA'NIN RÜYASI...

Çok şükür, günün boğucu sıcaklığı azaldı, güneş batmak üzere etrafı anne kucağı gibi huzur, sessizlik, kadifemsi hava aldı...

Güneşin batışı... Ne kadar güzel, gündüz kafamı kaldırıp bakmadığım Güneş, şimdi sanki patilerimin arasına kendiliğinden yuvarlanıp girecek gibi, her baktığımda kocaman portakal şeklini alıyor, içinde sanki annem ve kardeşlerim oynuyor. Fakat; kalkmaya çalışan bir uçak, sessizliği bozuyordu. Uçaklar hep geliyor ve gidiyorlar... İşte; ben de böyle bir uçakla Kırgızistan'dan geldim. Bir çanta içinde, çok uzun bir yolculuktu, korku ve endişe dolu...

Size biraz kendimden bahsedeyim... Ben Şakira; ben bir kediyim...

Gözlerimin kapalı olduğu günleri pek hatırlamıyorum. Sadece hep üşüdüğümü ve sürekli aç olduğumu biliyorum.

Annem, o pofuduk annem...

Uzun ve gri tüylerinin arasına gömüldüğümde akan su sesinde uyumak, dünyanın en büyük mutluluğuymuş. Gözlerim açıldığında ilk gördüklerim, annem ve iki simsiyah kardeşimdi.

Bir gün misafirler geldi. Çok korktuk. Annemizin arkasına saklandık. Çok farklılardı. Sadece iki ayakları vardı ve hiç tüyleri yoktu! Bizi birer birer ellerini aldılar. Ödüm koptu! Anneme baktım, o sakindi. Kim bilirdi ki; o iki ayaklıların benim ailem olacaklarını...

Bir sonbahar günü, o iki ayaklılar ailesi eşyaları toplamaya başladılar ve beni de bir kutuya koyarak yanlarına aldılar. İlk senem çok sıkıcı geçti. Sabahları evin sahibi ile oğlu Muzaffer gidiyorlardı, evde sadece Muzaffer'in annesi kalırdı ve beni korkunç gürlleyen bir canavarla korkuturdu. O canavar benim sakladığım şişe kapaklarımı yutardı, bir taraftan da etrafı temizlerdi. Buna elektrikli süpürge diyorlardı. Hiç toz kalmıyordu. Akşamları döndüklerinde eve farklı kokular getirirlerdi. Hiç çözemezdim. Anlamak çok zordu. Hiç büyüdüğüm bahçenin kokusuna benzemezdi.

Böylece bir sene geçti. Bir gece beni bir çantanın içine koydular. Tuhaf bir yere geldik. Çok kalabalıktı. Havaalanıymış. Çok korkuyordum. Kocaman bir uçağa bindik. Zaman hiç geçmek bilmiyordu. Tek hissettiğim, yerde değildik. Kulaklarım çınılıyordu ve adeta tıkanmıştı. Nihayet yere indik. Havası, büyüdüğüm yerin havasına hiç benzemeyen bir yerdi. Tekrar yeni bir ev...

Ama ne yazık ki, Güneş'in batışını göremiyordum. Binalar önümü kapatıyordu. Yaz geldi, yine bir yere gittik. Ama farklı bir yer. Ağaçlar, otlar, kuşlar vardı. Güneş'in batışı görünüyordu. Çok sevdim orayı. Sessizliği bozan, yakalayamadığım kuşları çok sevdim! Ama en çok Güneş'in batışı sırasında gördüğüm annemin ve kardeşlerimin silüetlerini sevdim!

Ecrin Güzide ÖZKAN

GEZEĞENLER İLE İLGİLİ BİLGİLER

Merhaba ben Ecrin Güzide Özkan. 4/A sınıfa gidiyorum. Uzaya biraz meraklıyım. Size gezegenler hakkında biraz bilgi vereceğim. O zaman başlayalım;

Merkür: Güneş'e en yakın gezegendir ve ne yazık ki uydusu yoktur. Merkür'ün bir özelliği Güneş'in etrafında diğer gezegenlerden daha hızlı turunu tamamlar.

Venüs: Dünya'nın kardeşi olarak benzetilir. Venüs'ün bulutları vardır ve onunda Merkür gibi uydusu yoktur.

Dünya: Yaşadığımız gezegen olan Dünya'nın bir uydusu vardır. O da Ay'dır.

Mars: Mars'ın iki tane uydusu vardır. Phobos ve Deimos'dur. Mars'ın en yüksek dağı ise Olympus'tur. Mars soğuk bir gezegendir.

Jüpiter: Güneş sistemindeki en büyük gezegendir. Kocaman bir gaz devidir. Bir sürü uydusu vardır. Ayrıca sert fırtınaları ve yağmurları vardır.

Satürn: Güneş sistemindeki ikinci büyük gezegendir. Satürn'ün halkaları vardır. O da Jüpiter gibi kocaman bir gaz devidir.

Uranüs: Uranüs ve Neptün birbirlerine çok benzerler. Uranüs'ün gözle görülmeyecek halkaları vardır. Bu halkaların en parlakları ise Epsilon'dur. Bir gaz devidir.

Neptün: Güneş sistemindeki sonuncu gezegendir. Bir gaz devidir. Halkaları yoktur. Bir sürü uydusu vardır.

Muhammet Çağrı BIÇEL OKULUM

Okulumu çok severim.
Orası benim bilgi evim.
Her gün koşarak giderim.
Sınıfıma girerim.

Orada öğrenirim ben,
Okumayı, yazmayı.
Sevgi, saygı, ahlakı,
Ve en güzel arkadaşlığı.

Keşke artık açılsa,
Zil çalsa, sınıflar dolsa,
Çocuklar okula koşsa.

Hira Belinay TUYAN CAN DOSTUM

Sevgimi paylaştığım,
Üzüntümü anlattığım.
Hep yanımda olan,
Canım dostum, arkadaşım.

Destek çıkarırsın,
Sırdaşımsın.
Güvenirsin bana,
Canım dostum, arkadaşım.

Yanlışlarımı her zaman,
Söylersin yüzüme.
Uyarırsın beni,
Can dostum, arkadaşım.

Arkamdan konuşmazsın,
Güvenimi artırırsın.
Sırlarımı anlattığım,
Can dostum, arkadaşım.

Defne Şevval AYDOĞDU
CANIM BABAM

Canım babam,
Seni çok seviyorum.
Seninle yaşadığım her an,
Benim çok mutlu olduğum an.

Yavaş yavaş saçımı tararsın,
Hiç canımı acıtmazsın.
Seni çok sevdiğimi,
Hiçbir zaman unutmazsın.

Hasta olduğumda;
Kollarına alırsın beni.
Aynı rüzgar gibi,
Uçurursun hep beni.

Kayra YÜCEL
OKULUMUZ

Her sabah erkenden kalkıp,
Giderdik okula.
Sevgiyle ışıldar bizim sınıfımız,
Geleceğin kahramanı olmaya hazırız.

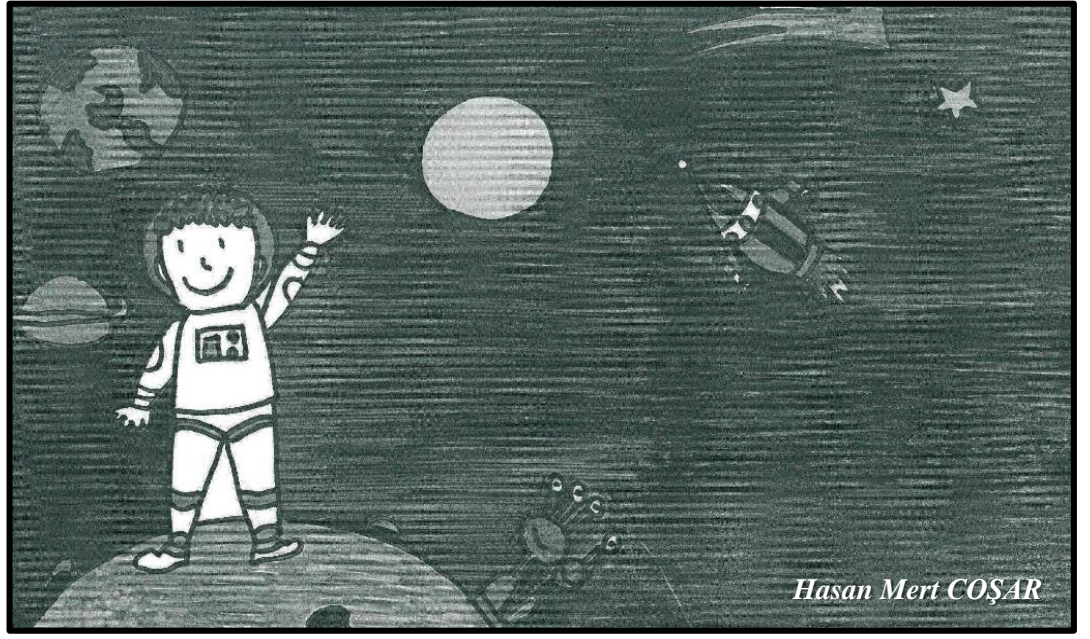
Şimdi virüs girdi araya.
Merak etme ama ;
Uzaktan eğitim var sonuçta,
Oradan devam okula.

Özledik arkadaşlarımızı,
Virüs bitecek sonunda.
Oynayacağız hep bir arada,
Sarılaacağız doya doya...

Yağmur DEMİRCAN
ŞEKERCİ TOMBIŞ

Tombiş şekere bayılırdı,
Bir gün bile aksatmazdı.
Atardı ağzına,
Her gün bir adet fazla.

Yaklaşık bir süre sonra,
Başlar dişi ağrımaya.
Koşa koşa gider,
Annesinin yanına.

Hasan Eymen BAĞCI
GİZLİ KAHRAMANLAR

-Adınız, soyadınız?

Sedat Bağcı

-Kaç yıldır veteriner hekim olarak çalışıyorsunuz?

13 yıl

-Veteriner hekimlik ile ilgili bilgi verir misiniz?

Veteriner hekimler, Veterinerlik Fakültesi'nde 5 yıllık bir eğitimden sonra diploma almaya hak kazanırlar. Daha sonra ister kendi kliniğinde ister özel sektörde ya da kamuda hayvanların sağlığı ile ilgili çalışabilirler. Bunun yanı sıra hayvansal gıda üretim tesislerinde insan sağlığına elverişlilik kontrolü yapabilirler.

-Neden veteriner hekim olmak istediniz?

Ortaokula gidiyordum. Annem bahçede ağlayan bir kedi ile uğraşıyordu. Ne yaptığımı sorduğumda kedinin yavruları olacağını ve ona yardımcı olduğunu söyledi. Kedi, yavrularıyla evimizdeki sobanın arkasında 1 hafta kaldı. Annemin bu yardımı beni çok etkiledi ve o gün veteriner hekim olmaya karar verdim.

-Mesleğinizin en zor yönü nedir?

Konuşmayan, hayvan dostlarımızın hastalıklarını anlayıp, onlarla sadece duygusal olarak konuşmak.

-Hayvanlarla kurduğunuz bu bağı nasıl sağlıyorsunuz ya da onları nasıl anlıyorsunuz?

Aslında bunu isteyen herkes yapabilir. Onların gözlerine içten bir bakış ve onları severek onların ne demek istediğini anlarsınız. Bunu en iyi evinde evcil hayvan besleyenler anlayabilir. Zamanla neyi istediklerini, ne zaman acıktıklarını, tuvaletlerinin ne zaman geldiğini, oyun oynamak istediklerini ve hasta olduklarında nerelerinin acıdığını anlayabilirsiniz. Tabi ki bu süreçte hayvan sahiplerinden dinlediğimiz anamnezlerde (hasta hikâyesi) faydalı oluyor.

-Meslek hayatınız boyunca en unutamadığınız an hangisidir?

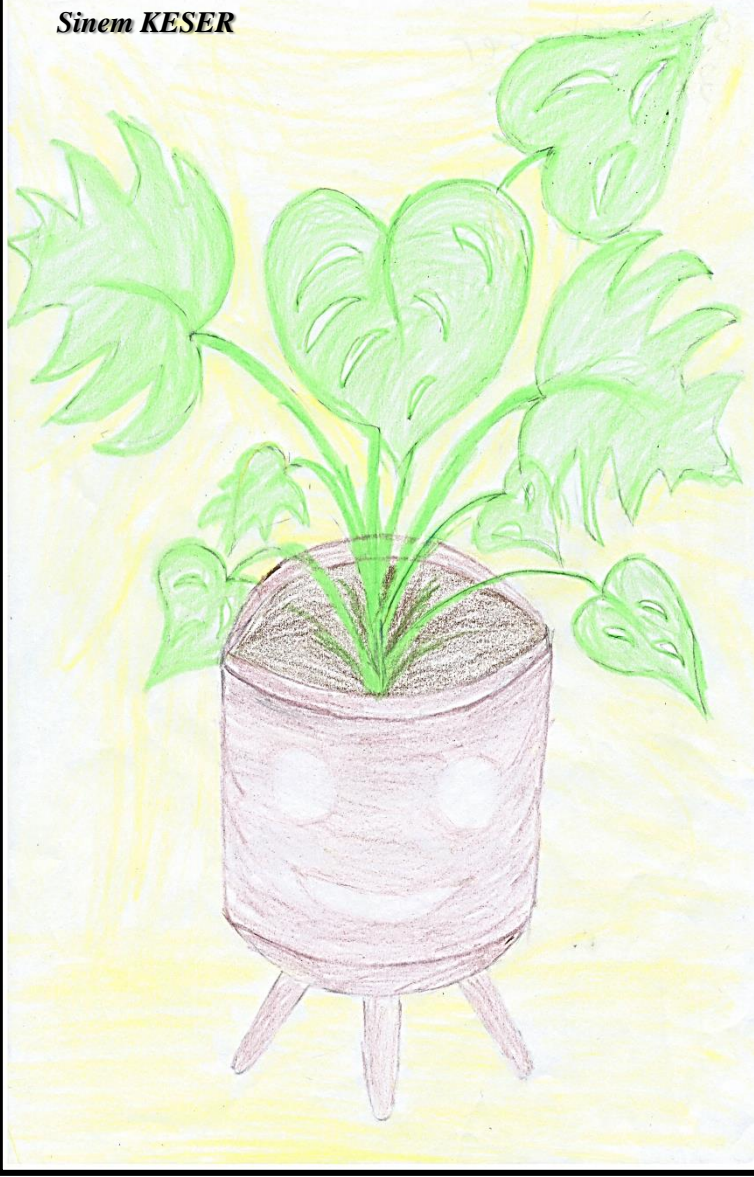
Artvin' in Arhavi ilçesinde görev yapıyordum. Gece saat 03.00' de kapım çaldı. Bir hasta sahibi ineğinin doğum yapamadığını ve acil müdahale gerektiğini söyledi. Beraber köye gittik.4 saatlik bir operasyondan sonra buzağı sağ salım doğdu ve onu annesine verdik. Annesi onu temizlemek yerine sanki teşekkür edercesine benim kolumu yalıyordu. O an çok duygulandım ve mesleğimin ne kadar kutsal olduğunu bir kere daha anladım.

-Mesleğinizde örnek aldığınız biri var mı?

Hepimizin İstiklal Marşı'mızın şairi Mehmet Akif Ersoy'un asıl mesleği veteriner hekimliktir. Bende kendime onu örnek aldım ve vatanını seven, içimdeki tüm canlıları da sever düşüncesiyle hayvanlara yardımcı olmaya çalıştım.

-Biz ilkökul öğrencilerine ve veteriner hekim olmak isteyen çocuklara tavsiyeleriniz nelerdir?

Öncelikle bu mesleği seçmek istesin ya da istemesin siz çocuklara tavsiyem Allah'ın dilsiz kulları ve bizlerin can dostları hayvanlara hiçbir şekilde eziyet etmemeniz ve özellikle kış aylarında kuşları ve sokak hayvanları için insanları rahatsız etmeyecek şekilde yem ve su bırakmanız. Son olarak onlarla bağ kurmaya ve onları anlamaya çalışın.

• **Nurefsan KAPLAN**

• **İŞE YARAMAYAN ROBOT**

- Türü: Çocuk Kitabı
- Yayınevi: Selimer Yayınları
- Basım yeri ve yılı: İstanbul 2018
- Sayfa sayısı : 16
- Konusu: Bu kitap Verteks adındaki robotla Palito adındaki bir çocuğun nasıl zorlukların üstünden geldiğini anlatıyor.
- Kahramanları: Verteks ve Palito
- Amacı: Bize bütün zorlukları çalışarak çözebileceğimizi göstermek
- Beğendiğim yönü: Verteks'in Palito'nun ödevlerini yapması
- Özeti: Palito'nun Verteks adında bir robotu vardı. Bu robot ışıkları tamir ediyor, Palito'nun annesi yemekleri yaparken, Palito'nun ödevlerine yardım ediyordu.
- Verteks bir gün çamaşırları çıkarırken ıslandı, Palito'nun annesi onu bezle kuruladı ve "İnşallah bozulmazsın" dedi. Verteks çamaşırları asarken, Palito Verteks'in cızırtılar çıkardığını duydu. Verteks, bozuk olduğu halde zorda olsa işlerini yapmaya devam ediyordu.
- Palito bundan ders aldı ve "Hiç bir zaman vazgeçme" dedi kendisine. Hemen annesini çağırdı. Annesi onu Güneş'e çıkardı ve Verteks iyileşti.
- Kitaptan öğrendiklerim : Hiç bir zaman vazgeçme

ASLI VE LEYLA ORMANDA

Aslı ile Leyla o gün okul kampına gidiyorlardı. Leyla, neredeyse bütün evi taşımıştı.

Aslı:

-Bu kadar eşyaya ne gerek var? Bu arada çadır kaç kişilik ben getirmedim, dedi.

Leyla" Galiba on kişilik" dedi. Bu sırada öğretmenleri servis kornasını çalıyorlardı. Aslı ve Leyla koşup servise bindiler. Servise binip kendilerine ayrılan yerlere oturduktan sonra kamp şarkısı söylemeye başladılar. Daha sonra kamp alanına geldiler.

Kamp alanını hiç beğenmediler. Çünkü her yer çöpler, plastik poşetler ve pillerle doluydu. Öğretmenleri bu görüntüye dayanamadı ve bir duyuru yaptı. "Çocuklar hadi bu çöpleri toplayalım" dedi. Bütün sınıf çöpleri topladı. Çadırlarımızı kurup, çöpleri topladıktan sonra akşam olmuştu bile. Akşam yemeğini yedikten sonra marshmallow (marshmelov) kızartıp yedik ve daha sonra çadırlarımıza gidip rahat bir uyku çektik.

Emre SÖKMEN

**PROFESÖR'ÜN SİHİRLİ KALEMİ
KAYIP KEDİ MİSKİN**

Defne'nin kedisi Miskin kayboluyor. Defne ve arkadaşı Demir okuldan çıkıp hemen profesörün laboratuvarına gidiyorlar. Sihirli kalemin hareket etmesiyle kendilerini denizin altında buluyorlar. Üstelik balıklar gibi yüzüyorlar ve denizin altındaki tüm canlıların konuşmalarını anlıyor ve onlarla konuşabiliyorlar.

Denizin altındaki birçok yere denizdeki canlıların da yardımıyla "MİSKİN ARANIYOR.BULANA 110 GÜMÜŞ İNCİ" yazılı Miskin'in resminin olduğu kağıdı yapıyorlar. Bir ahtapotla tanışan Defne ve Demir, Miskin'in cezaevinde olduğunu öğreniyorlar ve birkaç deniz canlısıyla kediyi kurtarmak için bir plan yapıyorlar. Cezaevinde görevli köpek balıkları Sallanandış ve Titreyüzgeç'e yiyecek vererek onları ahtapot ve arkadaşları oylarken Defne ve Demir de Miskin'i arıyor. Köpekbalıkları onları fark edip kovalamaya başlıyor ancak bu uzun kovalamaca sonucunda yorgun düşüyorlar. Bunu fırsat bilen ahtapot anahtarları gizlice alıp tam Miskin'i kurtarıyorlar ki köpek balıkları yeniden kovalamaya başlıyor. Hepsi hızla uzaklaşırken, köpekbalıkları bir balıkçının ağına takılıyor. Demir bir yengeç ile ağları keserek onları ağdan kurtarıyor. Defne, Demir ve Miskin sihirli kalemin yardımıyla yeniden Profesörün laboratuvarına dönüyorlar...

Profesörün Sihirli Kitabı serisinin Kayıp Kedi Miskin adlı hikaye kitabı Türkiye İş Bankası yayınlarından çıkmış. Yazarı Nina Hundertschnee, resimleyen Iris Hardt, çeviren Ersel Kayaoğlu. Kitap 72 sayfa... Hiç sıkılmadan okuduğum bu macera dolu kitabı ben çok beğendim. Tüm arkadaşlarıma okumalarını tavsiye ederim.

Zeynep Berra BURGAZ
MASKE VE MESAFE

Maskemizi takalım,
Mesafemizi koruyalım.
Kurallara uyalım,
Covid-19'a yakalanmayalım.

Sevdiklerimizi koruyalım,
Ellerimizi iyice yıkayalım.
Büyüklerimize çok yaklaşmayalım,
Covid-19 varsa bulaştırmayalım.

Beyza ACAR
TÜRKİYE

Güzeller güzelidir,
Benim sevgili yurdum.
Gezdiğim her yöresi,
Birer cennet diyorum.

Masmavi deniziyle,
Sapsarı Güneşi ile,
Mis kokan toprağıyla,
Benim yurdum bambaşka.

Metehan TEKECİ
KÜÇÜK KARA BALIK

Yazarı Samed BEHRENGİ olan kitap 47 sayfadan oluşmaktadır. Ben bu kitabı çok severek okudum. Şimdi sizlere bu kitapta neler anlatıldığından biraz bahsetmek istiyorum...

Küçük Kara Balık, yaşadığı dereye ay ışığının hiç gelmediğine çok üzülüyordu. Ayrıca derenin nereye ulaştığını da çok merak ediyordu. Bir gün annesine buralardan gideceğini ve dünyayı gezmek istediğini söyledi. Annesi ve etrafındaki diğer balıklar buna karşı çıksa da Küçük Kara Balık kimseyi dinlemedi. Hayallerinin peşinden koştu ve pek çok maceraya atıldı. Bu yolculuğunda farklı kişilerle tanışıp zaman zaman tehlikeler atlattı.

Büyük küçük herkesin okuyabileceği bu kitabı eminim sizler de çok beğeneceksiniz..

Güneş ALEMİSOĞLU
MODA HAYATI

Paris'te yine sıkıcı bir akşamdı. Dışarı baktıkça daha da çok sıkılıyordum. Bir an aklıma bir şey geldi ve dedim ki buldum! Paris'te bir moda tasarımcısı olmalıyım.

Sabah olunca erkenden uyandım. Ve bir dükkan açtım. Her şey o kadar iyi gidiyordu ki bir müşteri geldi. Hiç ama hiç memnun olmuyordu. Ona ne verirsem vereyim beğenmiyordu.

Ona ismini sordum. Dedi ki; "Adım Vuka Vuka Deviç niye sordun şekerim. "dedi.

Bende; "Hiç öylesine sordum "dedim. Sonra da gitti.

Akşam olunca Vuka Vuka Deviç'i araştırdım ve ünlü bir kişi olduğunu öğrendim. Onun da bir moda tasarımcısı olduğunu öğrendim ve çok sevdim. Sonra aradan beş yıl geçti ve artık tasarımlarımı başka ülkelere yaymaya karar verdim.

İlk önce kendi ülkem olan Türkiye'ye gittim. Türkiye'den seçtiğim iller ise Trabzon, Ankara ve Erzurum'du. Buralarda da tasarımlarımı sunduktan sonra tekrar Paris'e geri döndüm.

Beş yıl geçti artık çalışmayı bıraktım. Sonra ise artık modanın ne kadar geliştiğini fark ettim. Tasarladığım elbiseleri başkalarının üzerinde görünce o kadar çok sevdim ki! Sonra artık vakti geldiği için moda tasarım hayatıma geri döndüm.

Yusuf Efe AKBAŞ
MİNNETTARIZ

1.YUSUF EFE: Covid-19 hastalığını geçirdiniz mi?

EBE SÜREYYA: Hayır geçirmedim. Çünkü bütün tedbirlere kurallara uydum.(AVM gibi kapalı alanlara, düğünlere gitmedim. Komşularım, arkadaşlarımla bir süre görüşmedim.)

2.YUSUF EFE: Covid servisinde çalışmak zor oldu mu?

EBE SÜREYYA: Evet çok zor oldu. Aileme ve çocuklarıma bulaştırmaktan çok korktum çünkü hastalara müdahale ederken maske taksak bile görevimiz gereği mesafemizi koruyamıyorduk.

3.YUSUF EFE: Covid hastalığından vefat eden bir mesai arkadaşınız oldu mu?

EBE SÜREYYA: Evet, maalesef oldu.

4.YUSUF EFE: Yatan hastalara bakmak zor oldu mu?

EBE SÜREYYA: Evet çünkü iyileşme dönemi hem psikolojik hem fiziksel olarak zor bir hastalık.

5.YUSUF EFE: Bu süreçte ailenize vakit ayırabildiniz mi?

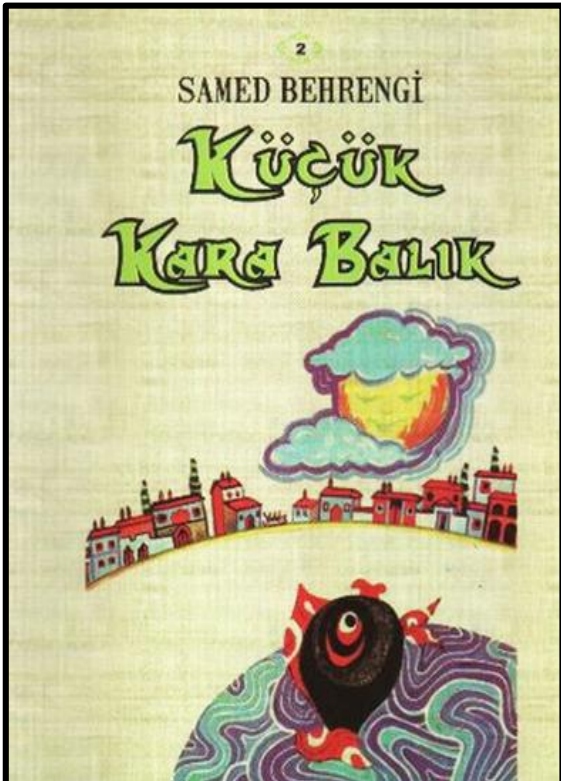
EBE SÜREYYA: Maalesef daha sık nöbete gelip, ailemi daha az görmek, yıpratıcı oldu.

6.YUSUF EFE: Covid-19 için aldığımız tedbirler neler?

EBE SÜREYYA: En önemlileri maske, sosyal mesafe ve hijyen alabileceğimiz en iyi tedbirler. Ancak bunun dışında gereksiz dışarı çıkmamak, AVM'lere gitmemek, sevdiğimizle bir süre görüşmemek, düğünlere gitmemek basitte olsa en iyi ve önemli tedbirlerdir.

7.YUSUF EFE: Covid-19 bitince yapmak istediğiniz ilk şey nedir?

EBE SÜREYYA: Çocuklarıma ve sevdiğime doya doya ve korkmadan sarılmak.

Livanur KAPLAN

Zeynep Ümran GÜRHAN
DOĞA

Ağaçlar, çiçekler, böcekler,
Doğanın özel bir parçasıdır.
Kesme ağacını,
Temiz hava kalmaz.

Koparma çiçekleri,
Doğanın rengarenk canlıları,
Asla kökünden sökülemez,
Mis kokan küçük bitkiler.

Böceklere zarar verilmez,
Onlar da bir canlı.
Böcekler bize bir şey yapmazlar,
Onlar da bizim gibi hayat ister sonra.

İşte doğanın güzel varlıkları,
İşte doğaya renk katan varlıklar,
Ama onları yok edersek,
Doğamız renksiz kalır.

Furkan AKARÇAY
OKUL SEVGİSİ

Ne güzeldir benim okulum.
Mutlu olurum neşe dolarım.
Bilgiler dolu kitaplarım,
Eğlenerek bilgi dolarım.

Derslere katılınca çok sevinirim.
Bilgiler dolu canım öğretmenim.
Parmaklar havada hepimizin,
Çok mutlu öğretmenim.

Okul sevgisi ne güzel,
Güzel arkadaşlar kazandırır çocuklara.
Oyun oynarız teneffüslerde,
Paylaşmayı öğreniriz birlikte.

Bir aile olduk sınıfça,
Başarılarımız zorlukları arkadaşlarımızla.
Benim umut dolu okulum.
Benim güzel okulum...

Mehmet Eymen YAĞCI
HAYVAN SEVGİSİ

Kedileri, köpekleri hep korumalıyız.
Onlar, bizim dostumuz.
Onlara su ve yemek vermeliyiz,
Çünkü onlarda bizim gibi canlı.

Onların konuşmaması,
Onların canlı olmadığı anlamına gelmez.
Onlarda bizim gibi canlı,
O yüzden onları hep koruyup sevelim.

Eğer biz onlara sevgi gösterirsek,
Onlar bizim can dostumuz olur.
Tüm bu canlılar bizim gibi sıcakkanlı,
Birlikte neşeli bir hayat sürebiliriz.

Elif Duru ÖZTEPE
ASLI VE LEYLA
ORMANDA

Aslı ile Leyla o gün okul kampına
gidiyorlardı. Leyla, neredeyse bütün evi
taşımişti.

Aslı:

-Bu kadar eşyaya ne gerek var? Bu
arada çadır kaç kişilik ben getirmedim,
dedi.

Leyla” Galiba on kişilik” dedi. Bu
sırada öğretmenleri servis kornasını
çalıyordu. Aslı ve Leyla koşup servise
bindiler. Servise binip kendilerine
ayrılan yerlere oturduktan sonra kamp
şarkısı söylemeye başladılar. Daha sonra
kamp alanına geldiler.

Kamp alanını hiç beğenmediler.
Çünkü her yer çöpler, plastik poşetler ve
pillerle doluydu. Öğretmenleri bu
görüntüye dayanamadı ve bir duyuru
yaptı. “Çocuklar hadi bu çöpleri
toplayalım” dedi. Bütün sınıf çöpleri
topladı. Çadırlarımızı kurup, çöpleri
topladıktan sonra akşam olmuştu bile.
Akşam yemeğini yedikten sonra
marshmallow (marshmelov) kızartıp
yedik ve daha sonra çadırlarımıza gidip
rahat bir uyku çektik.

Burak PALABIYIK
CHARLIE’NİN ÇİKOLATA
FABRİKASI

Sizinle çok sevdiğim ve etkilendiğim bir
kitabı paylaşmak istiyorum. Kitabımın adı
“ Charlie’nin Çikolata Fabrikası ”. Kitap
205 sayfadan oluşuyor. Yazarı Roald
DAHL’dır. Roald DAHL bir casus, savaş
pilotu, çikolata tarihçisi ve tıbbi buluşlar
yapan bir mucitti. Dahl, dünyanın bir
numaralı hikaye anlatıcısıdır.

Kitaptaki kahramanımızın adı Charlie
BUCKET. Charlie çikolatayı çok seven bir
çocuktur. Willy Wonka’nın çikolata
fabrikasını görmek ister. Bir gün Willy
Wonka çikolata kağıtlarının altına 5 tane
altın Bilet koyar. Bu 5 altın bileti bulan 5
talihli çocuğu fabrikasına çağırır. Bunlardan
1 tanesine fabrikayı vereceğini söyler.

Augustus Gloop aç gözlü bir oğlandır.
Veruca Salt çok şımarık bir kızdır. Violet
Beauregarde sürekli sakız çiğner ve sakızı
hep kulağının arkasına koyar. Mike Teavee
televizyondan gözünü ayırmayan bir
oğlandır. Ve Charlie Bucket... Bu 5 talihli
çikolata fabrikasına gelir ve macera başlar.

Augustus Gloop aç gözlü bir çocuk
olduğu için çikolata deresine düşer. Veruca
Salt şımarık olduğundan, ceviz ayıklayan
sincaplardan bir tanesini almaya çalışır.
Sincaplar Veruca’yı yakalayıp çöp deliğine
atarlar. Violet, Willy Wonka’nın ürettiği
sakızı çiğner ve lastik insana dönüşür. Mike
ise televizyona meraklı olduğu için,
çikolatadan yapılmış televizyona ışınlanmak
ister. Geriye sadece Charlie kalır. Willy
Wonka Charlie ile gurur duyar. O’na
çikolata fabrikasını vermek ister. Acaba
Charlie bu teklifi kabul edecek mi?

Kitabımı okurken çok heyecanlandım.
Çocukların maceraları çok eğlenceliydi.
Kitabın bitmesini hiç istemedim. Çünkü
Charlie’nin fabrikadan sonraki hayatını ve
başına gelecekleri çok merak ettim. Bence
siz de okuyun!

Akın AKINCI
YARAMAZ KORONA

Seni gidi korona,
Sakin yaklaşma bana.
Hijyenime dikkat eder,
Yakalanmam ben sana.
El ele vereceğiz,
Yakında seni yeneceğiz,
Parklara gideceğiz,
Mutlulukla gezeceğiz.

Hasan Eymen BAĞCI

ÜÇ KALPLİ ANNE YÜREĞİ

Anneler dünyadaki en değerli varlıklardır. Annelik dünyanın her yerinde fedakârlıkla beraber anılır. Bütün anneler yavrularını korumak için her şeyi göze alır, tehlike anında gerekirse kendi canını bile hiçe sayar. Bu durum hayvanlarda da böyledir.

Fedakâr anneliğin hayvanlarda rastlanan en iyi örneği ahtapotlarda gözlenir. Anne ahtapot, her biri susam tanesi büyüklüğünde olan yaklaşık 1000 tane yavrusunu bir kayanın tepesine asar. Üzüm salkımını andıran yavruların üstüne tutunur. 6 aydan 4,5 yıla kadar süren bu zamanda anne ahtapot yavrularını okşayarak üzerlerine alglerin (yavruların besin kaynağı) oluşmasını sağlar. Bunu tüm yavruları için tek tek yapar. Bu şekilde sabit duran anne ahtapot hayatını devam ettirebilmek için gerekli oksijeni sağlamak adına hareketlerini yavaşlatır ve daha az oksijen kullanır. Yavrularına da oksijeni, suyu yavaş yavaş hareket ettirerek sağlar. Kuluçka dönemi boyunca anne ahtapot hiçbir şey yemez. Avlanmaya da gitmediği için gerekli besini kendi bünyesinden kullanır. Buda onun aç kalması demektir. Aylar geçtikçe zayıflar ve bitkin düşer, vücut ısısı azalır.

Kuluçkaya yattığı kayanın bulunduğu yerin girişini taşlarla kapatmaya çalışırken bir yandan da yuvaya girmek ve yavruları yemek isteyen yırtıcılara kum atarak onları uzaklaştırır. Böylece hem yavruları korur hem de yuvayı taşlarla kapatır.

Belirlenen süre sonunda yavru ahtapotlar yumurtalardan teker teker çıkmaya başlar. Son ahtapot yumurtadan çıkana kadar anne görevini asla bırakmaz. Bütün yavrular doğduğunda annenin görevi de bitmiş olur. Yavruları için aylarca ve hatta bazen yıllarca aç kalan anne ahtapot görevini tamamlayınca ölür.

Üç kalpli ve sekiz bacaklı, garip görünümlü bu deniz yumuşakçası anne olunca hiç göremeyeceği yavruları için kendi canını feda eder. Onun bu fedakârlığı aslında tüm annelerde gördüğümüz Allah'ın merhametinin bir yansımasıdır.

Belinay TIRYAKI
SONBAHAR

Güzeldir sonbahar,
Sevinin çocuklar.
Dökülür sarı, kırmızı yapraklar,
Sevinin çocuklar.
Sonbahar canımızdır.
Dökülür üstümüzden, dans eder gibi yapraklar.
Sonbaharda bağlar, bahçeler, sokaklar, yollar yaprak dolu.
Sevinin çocuklar.

Efe Satılmış KONYALI
CAN ARKADAŞIM

Can öğretmenim,
Benim iyi kalpli öğretmenim.
Beni doğru yola ,yönelten sensin.
Bana okumayı, yazmayı öğreten sensin.

Karanlık yolumun, ışığı sensin.
Cehaletin, umudu sensin.
Sen benim, hayat ışığımsın.
İyi ki varsın canım arkadaşım.
Bütün çocuklar, sana minnettar arkadaşım.

Elif Suden ÇAM
HAYVAN SEVGİSİ

Dünya yalnızca değil insanların.
Yaşamak hakkıdır hayvanların.
Onlar bize hediyesidir yaratının.
Eziyet etmeyin onlara, sahip çıkın.

Her zaman bize iyilik ettiniz.
Et, yumurta, süt verdiniz.
Yükümüzü taşıdınız, eğlendirdiniz.
Yoktu karşılığında bir beklentiniz.

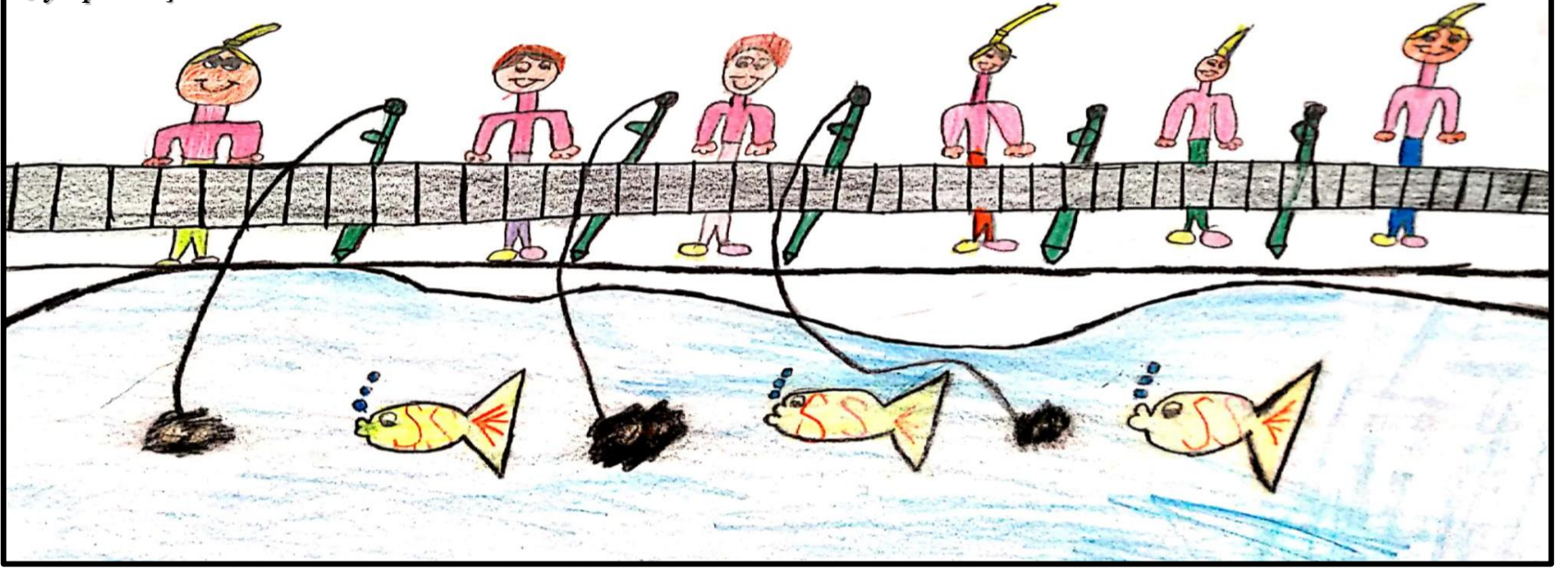
Bir kap su, biraz yemek,
Onlar için mutluluk demek.
Daima hayvan dostlarımızı sevmek.
Tüm insanların bunları yapması gerek.

Aslı Asya DENİZ
KİTAP

Kimisinin içinde,
Yeni kelime.
Kimisinin içinde
Bir bilmece.

Kimisinin içinde,
Hayal ilacı.
Kimisinin içinde,
Sanki eğlence saklı.

Kitap benim arkadaşım,
Biricik yoldaşım.
Her gece hayal dünyam,
Hiç bitmeyen masalım.

Mihrimah Erva ŞENYÜREK
CUMHURİYET BAŞSAVCISI
SN. HÜSEYİN KANTAR İLE

Çubuk Cumhuriyet Başsavcısı Sn. Hüseyin KANTAR ile Cumhuriyet Savcılığı mesleği ile ilgili röportaj;

Merhaba, bize kendinizden bahsedebilir misiniz ?

Ben Çubuk Cumhuriyet Başsavcısı Hüseyin Kantar, 20 Ekim 1985 Kastamonu doğumluyum. İlk, Orta ve Lise öğrenimimi Kastamonu da tamamladıktan sonra Ankara üniversitesi Hukuk fakültesinden 2009 yılında mezun oldum ve 2011 yılında Hakim-Savcı adayı olarak göreve başladım. Sırasıyla Mardin-Derik, Sinop-Boyabat, Bolu Cumhuriyet Savcısı olarak görev yaptım. 13 Temmuz 2020 tarihinden beri Çubuk Cumhuriyet Başsavcısı olarak görev yapmaktayım. Evli ve iki çocuk babasıyım.

Cumhuriyet Savcılığı ile alakalı bilgi sahibi olmayanlar için bilgi verebilir misiniz ?

Cumhuriyet Savcılığı Cumhuriyetin ilk döneminde Adalet Bakanı olan Mahmut Esat Bozkurt'un söylediği gibi "Devletin her kademesinde olanlar yanlış yapabilirler, onlara millet, devlet ve her ikisini de kucaklayan Cumhuriyet adına hesap soracak olan savcılardır. Onun için savcılara Cumhuriyet Savcısı denilmektedir." der ve şöyle devam eder. "Cumhuriyet Savcıları; Meriç kıyılarında çalışan Türk köylüsünün kaybolan koyunlarından tutun da, bu yurttan yaşayanların uğrayacakları en ufak bir haksızlıktan hatta Bingöl dağlarının ıssız kuyularında nafakalarını bekleyen öksüzlerin göz yaşlarından sorumludur" diye açıklar.

Adalet Sarayları ne iş yapar ?

Hak edene hak ettiğini vermek, vatandaşların uğramış oldukları her türlü haksızlığı gidermek için Cumhuriyet Savcıları, Hakimler ve memurlar eşliğinde çeşitli birimleri ile kamu hizmeti yapar.

Bu mesleği tercih etmeniz özel bir sebebi var mıydı ? Bugün olsa yine tercihiniz aynı mı olurdu ?

Özel bir sebebi yok. Çocukluktan beri haksızlığa karşı ses çıkaranlardan olmuşumdur. Bugün olsa yine aynı mesleği seçerdim. Savcılık mesleğinin size göre olumlu ve olumsuz yönleri nelerdir ?

Savcıların mesai kavramı olmadığından 7/24 görev başında olduğundan bazı zamanlar ailemizi ihmal etmemize neden olması olumsuz yanı olarak söylenebilir. Kariyer bir meslek oluşu ve toplum fertlerinin uğramış olduğu haksızlıkları çözüyor olmamız hak edene hak ettiğini verme noktasında fayda sağlamak ise olumlu yönleri olarak söylenebilir.

Bu başarıya ulaşmak için nasıl bir yol izlediniz ?

Çok çalıştım, azmederek ve başaracağıma inanarak bu mertebeye ulaştım.

Hangi takımlısınız ?

Galatasaray

Boş zamanlarınızı nasıl geçirirsiniz ?

Ailemle, çocuklarımla vakit geçiririm. Doğada yürüyüş yaparak, balık tutarak ve kitap okuyarak boş zamanlarımı geçiririm.

Çocuklarınızın da bu mesleği yapmasını ister miydiniz ?

Çocuklarımla da topluma yararlı ve saygın bir meslek olan Cumhuriyet Savcılığı'nı yapmalarını ve bütün çocukların yapmasını isterim.

Bu mesleği seçecekler için tavsiyeleriniz nelerdir ?

Öncelikle karakterlerine uygun olup olmadığını tespit etmelerini daha sonra her dönemde çok çalışarak ve kendilerini sürekli geliştirerek bu mesleği yapmalarını ve mesleğin gereği olarak okuma, anlama ve yorumlama kabiliyetlerini geliştirmeleri için çok kitap okumalarını tavsiye ederim.

Bana Covid-19 sebebiyle zor günler geçirdiğimiz şu dönemde değerli vaktinizi ayırdığınız ve röportaj yapma imkanı sağladığınız için çok teşekkür ederim.

Azra ÖZTEPE

KİTAP OKUMALIYIZ

Beni hiç kimse sevmez,

Ama eline alınca da bırakamazlar.

Bilseler ki onlara ne kadar ışık olacağımı,

Bol bol okurlardı beni.

Sadece ışık olmaz, kelime dağarcıklarını,

Düşünme becerilerini, konuşma becerilerini,

Zihinsel sağlığını, empati kurmanızı sağlar.

Stresi azaltırım, az da olsa geliştiririm matematiğinizi.

İnsanlara faydam o kadar çok ki; anlatmakla bitiremem,

Televizyondan daha eğlenceliyim,

Beyninizin süsüyüm.

Beni bol bol okuyun, bilgilerimden faydalanın.

İMTİYAZ SAHİBİ

Muharrem TUNCEL

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Gülây GÜNDÜZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Nihal KARAMAN

GÖRSEL DANIŞMAN

Mehmet D. ŞAHMARAN

YAYIN KURULU

İsmail ARIK

Ümit BAYRAKTAR

OKUL ADRES TELEFON

YAVUZ SELİM İLKOKULU

Yavuz Selim Mahallesi Hükümet Caddesi No: 48
Çubuk/Ankara (0312) 837 11 56- (0312) 837 71 72